

[Flygaard]

Dernæst vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om problemstillingen omkring de objektive kriterier. Det er helt åbenbart, at når man nu af mange grunde – og måske også af gode grunde – har afstået fra at vælge en mere konsekvent løsning i form af en enhedsbeskatning, må man vende tilbage til spørgsmålet omkring objektive kriterier og så indirekte foretage den udligning, man ikke kunne få på anden måde. Men forslaget er også i høj grad et udtryk for, at det ikke er noget fast begreb, når man taler om objektive kriterier; det er noget, der hele tiden er under udvikling. Derfor er det nok også rimeligt, at vi denne gang får justeringen, som jeg i hvert fald umiddelbart synes er velbegrunderet fra ministerens side, men der kunne måske være lejlighed til at få det belyst yderligere i udvalget.

Jeg har bemærket, at man i bemærkningerne til lovforslaget på side 5 under punkt 2.3. »Justering af de øvrige kriteriers vægte m.v.« siger noget om, at der er tale om ændringer af rent tekniske karakter, der kan gennemføres – og normalt bliver gennemført – administrativt, men som det er fundet hensigtsmæssigt at indpasse i lovforslaget. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det skal forstås således, at når man nu alligevel skulle have et forslag på området, så tog man det med, ellers havde man gennemført det administrativt. Der er ikke i det foreliggende tilfælde, så vidt jeg kan se, tale om nogen bemyndigelse, men udelukkende tale om en rent teknisk beregning, om end måske af lidt kompliceret karakter. Jeg vil alligevel spørge ministeren, om det er nødvendigt at tage det med, for jeg synes egentlig, vi har lovstoft nok at se på.

Jeg har bemærket, at ministeren i sin skriftlige fremsættelse af lovforslaget til slut siger noget om, at regeringen finder derfor, at yderligere forslag om ændring af tilskuds- og udligningsordningerne bør afvente den samlede analyse af de nuværende regler, som det nedsatte udvalg skal foretage. Det forstår jeg således, at nu kommer der sandsynligvis ikke flere mindre forslag til ændringer, før dette samlede arbejde, som ministeren har bebudet, er tilendebragt, for det er da helt klart, at der både er tale om en indtægtsside og en udgiftsside.

Med disse bemærkninger skal jeg til slut gentage, at retsforbundet vil være velvilligt

indstillet over for det foreliggende lovforslag og vil tilsige hurtig udvalgsbehandling.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for en overvejende positiv og forstående modtagelse af lovforslaget, jeg vil endda gerne sige alt-overvejende positiv og forstående modtagelse.

Jeg vil godt starte med at sige til hr. Flygaard, at når de rent tekniske ændringer, som jeg er enig med hr. Flygaard i godt kunne have været undværet i forslaget, alligevel er indarbejdet, så er det for at give et fuldstændigt billede af de ændringer, der sker fra 1980–81, og ikke for at ændre på selve kompetenceforholdet med hensyn til gennemførelsen af tilsvarende tekniske ændringer.

Hr. Tyroll rejser igen det principielle spørgsmål – det er altså ikke, fordi hr. Tyroll i min ministertid har rejst det før, men det har så tit været diskuteret – om ikke man skulle vende tilbage til de gamle refusionsordninger. Det er jeg personlig ikke tilhænger af. Det fremgår af det udvalgsarbejde, der er lavet, og de redegørelser, der er lavet i tidens løb, at de tidligere refusionsordninger havde en god del skævheder. De havde bl. a. den skævhed, at de kommuner, hvis indkomstgrundlag var i orden, og som havde høje gennemsnitsindtægter, havde betydelig bedre muligheder for at udbygge deres sociale system og andre offentlige tilbud til borgerne gennem refusionsordningerne, end de har efter det nuværende system. Det nuværende system er mere retfærdigt. Bloktilskudssystemet er mere retfærdigt over for kommuner med svage indkomster, end det hidtidige system var. Omvendt var det tidligere system for stor en fordel for kommuner med høje gennemsnitsindtægter. Man har set, når man har vurderet serviceniveauet, som det rent faktisk har udviklet sig, at det tidligere refusionssystem var uheldigt på den måde. Jeg tror derfor ikke, at man opnår det, hr. Tyroll givetvis er interesseret i, nemlig en større retfærdighed med hensyn til muligheder for at forbedre forholdene for borgerne. Det opnår man egentlig ikke, tværtimod, med det nu næsten afskaffede refusionssystem.

Jeg har bemærket det, som hr. Dræbye sagde om, at man skulle være sikker på, at